

1979 நவம்பர் 2]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் (தற்காலிக நிவாரண) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1979)” நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஏ) பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு—நியாயவாரம் செலுத்துதல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1979.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு நியாய வாரம் செலுத்துதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

* 1978, அக்டோபர் 27 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றது.

[1979 நவம்பர் 2]

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட முன் வடிவைப் பொறுத்தவரையில், இதிலே பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய அம்சம் ஒன்றுமில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்திலும் சாகுபடி செய்ய முடியும், நியாயம் வாரம் செலுத்த வேண்டும் என்ற சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நியாயமற்ற முறையிலே வெளியேற்றினால், அவர்களை பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. இது தனி மனிதனுக்குப் பொருந்தும் என்று சொல்லும்போது, பொதுத் துறைக்கு ஏன் இது பொருந்தக் கூடாது என்று எனக்கு புரியவில்லை. இப்போது வரவா, தனியார் துறைகளைக் காட்டிலும் பொது நிறுவனங்கள் வளர்ந்துகொண்டு வருவதைப் பார்த்துக் கொள்ளும். இது பொது நிறுவனங்களுக்கு பொருந்தாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்போது பொது நிறுவனங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் என்ற பெயரிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை, உதாரணத்திற்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் போன்ற தனிப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் இதேமாதிரி ஊரையே, ஊரிலுள்ள மூக்கால் பங்கு வீடுகளை சுற்றி வளைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதேமாதிரி பல்கலைக்கழகம் என்ற பெயரிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டு, ஊழல்கள் செய்ய இடமிருக்கிறது. அவைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? தனிப்பட்டவர்களுக்கு நியாயமான வாரம் வாங்கலாம் என்று இருக்கும்போது, பொது நிறுவனங்களுக்கு வாங்குவதில் என் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும்? பல்கலைக்கழகங்கள், இப்படிப்பட்ட பொது நிறுவனங்கள், சொந்தமாக அவர்கள் குத்தகை எடுத்து, இந்தமாதிரி காலி நிலங்களைப் பயிரிடலாம். விவசாயிகளுக்கு நியாய வாரம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற முறையில் ஏன் இந்தச் சட்டம் வருகின்றது? தனி மனிதனுக்கு கொடுக்கும்போது, ஏன் இந்த பொது நிறுவனங்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது?

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினர், கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஒரு எலக்ட்ரிக் கம்பெனிக்கு காண்ட்ராக்ட் விட்டிருக்கிறார்கள். எலக்ட்ரிக் கம்பெனிக்காரனுக்கு பில்லிங் காண்டிராக்ட் விடுகிறார்கள். அவனுக்கு பில்லிங் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் கிடையாது. அடானமஸ் பாடி—யூனிவர்சிட்டி. அவர்களைக் கேட்க முடியாது. காண்டிராக்ட் வேலை தெரியாதவர்களுக்கு காண்டிராக்ட் விடுகிறார்கள்.

பல்லாயிரக்கணக்கான நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதைப் பொது துறையில் இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் போன்றவை கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று சட்டம் கொண்டு

1979 நவம்பர் 2]

[திரு. க. சுப்பு]

வந்திருக்கிறார்கள். வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஏராளமான நிலத்தை வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பது ரொம்ப மோசம். தலைப்பைப் பார்க்கும் போது பாதுகாப்புக் கொடுப்பது மாதிரி தெரிந்தது. ஆனால் குத்தகை தாரர்கள் பாதுகாப்பு நியாய வாரம் செலுத்துவதிலிருந்து விதிவிலக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். தூங்குகிறவன் தொடையில் கயிறு திரிப்பது மாதிரி இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இந்த விதிவிலக்கு தேவையற்றது. நேச்சரல் ஜஸ்டிசுக்கு விரோதமானது. அரசாங்க கான்செப்டுக்கு முரணானது. இது அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. இது ரொம்பப் பேரைப் பாதிக்கும். ஆகவே, இதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சட்ட மன்றத்தில் அப்படி உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பைச் சுட்டிக்காட்டும்போது அதை அச்சடித்துக் கொடுங்கள், தீர்ப்பு என்ன என்றே தெரியவில்லை என்று சொன்னேன். அப்போது அமைச்சரம் அந்தத் தீர்ப்பின் விவரத்தைச் சொல்லும்படி கேட்டேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. இப்போதும் தீர்ப்பைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்புக்கும் இந்தச் சட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் என்ன? அந்தத் தீர்ப்பும் இந்த அடிப்படையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, இதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதுதான் மரியாதையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதா நியாயமானது அல்ல என்பது என்னுடைய வாதம். இந்த மாதில் அரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, கார்ப்பரேஷன்ஸ், யூனிட்ஸ், இவைகளுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தாலும் சரி, நியாய வாரம் என்பது கட்டுப்படுத்தாது. இது முன்னாலேயே இருக்கிறது. ஸ்பெசிபிக்காக பண்ணுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இது சாகுபடி நிலத்தைப் பற்றியது. நிலம் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாதபோது சாகுபடிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கிற நிலத்திற்கு நியாய வாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்களை வெளிப்பேற்றாம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 தவம்பர் 2]

என்ற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். பி. டபிள்யூ. டி. நிலத்தை தரிசாக இருக்கும்போது சாகுபடிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஃபேர் ரேண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. ஆனால் எந்த நேரத்திலும் அந்த நிலம் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டால் அதை எடுத்துக் கொள்ளத் தடை இருக்கக்கூடாது என்ற பாதுகாப்பு மாத்திரம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தால் போதுமானது. மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும், கார்ப்பரேஷன்களாக இருந்தாலும், யூனியன் சிடியாக இருந்தாலும் தங்களுக்குத் தேவையில்லாதபோது நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலம் தங்களுக்கு மீண்டும் தேவை என்று சொல்லுகிறபோது அவர்களை எவ்விதப் பண்ணும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொள்ளட்டும். ஃபேர் ரேண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதை கட்டுப்படுத்தக் கூடாது.

பி. டபிள்யூ. டி. நிலத்தை வருஷா வருஷம் ஏலம் போடுகிறார்கள். வசதியானவர்கள்தான் அதை எடுக்க முடிகிறது. உண்மையான சாகுபடிதாரர்கள் அதைப் பெற்று சாகுபடி பண்ண முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. குத்தகைக்கு நிலம் விடப்பட்டால், நியாய வாரந்தான் பிக்ஸ் பண்ண வேண்டும். ஆகவே, இந்த மீசோதா மிகவும் தவறானது என்ற முறையில் இதை எதிர்க்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மீசோதாவிலே மூன்று தரப்பினருக்கு மட்டும் Company or Corporation owned or controlled by State Government or University constituted under law என்பதற்கு மட்டும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இதை அரசாங்கம் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. சென்ற கூட்டத் தொடர்களிலே பல முறைகள் தொடர்ச்சியாக நாங்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம்.

செஷன் 4-ஏ-இல் சொந்தமாகப் பயிரிடக்கூடியவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்திலிருந்து பாதியை எடுத்துக்கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது இப்போது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 2]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

இராணுவத்திலே பணியாற்றுகிறவர்கள் திரும்பி வந்து—தங்கள் சொத்துக் களை நிலங்களை ஏற்கெனவே குத்தகைக்கு விட்டு இருந்தால்—அவர்களைக் கேட்கிறபோது சொந்தமாக அவர்கள் பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கிற வகையில் 2, 3 ஏக்கர் அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி அரசாங்கப் பணியிலே இருக்கின்றவர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெற்றுத் திரும்பியவுடன், தாங்கள் ஏற்கெனவே குத்தகைக்கு விட்டிருக்கின்ற நிலத்தில் அவர்கள் சொந்தமாக உழுவதற்கு ஏற்ற வகையில், 2, 3 ஏக்கர் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையிலே விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விதவைகளைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் இருந்தபோது குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருந்தாலும் கணவன் இறந்த பிறகு, விதவைப் பெண் தான் சொந்தமாக அந்த நிலத்தை பயிரிட விரும்பினால் அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் கூட ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே எக்ஸ்ப்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப்போன்று கோயில் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் செக்ஷன் 19-இல் கிளாஸ் 3-இல் சப்செக்ஷன் (ii) க்குப் பிறகு 'லேன்ட்ஸ் ஒன்டு பை டெம்பிள்ஸ்' என்று சேர்க்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறேன். கோயில் நிலங்கள் ஒரு சிலருடைய அனுபவ பாத்நியதையில் இருக்கக்கூடாது. கோயில்களிலே இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கத் தலிருந்தும் பணம் கொடுக்கவில்லை, கன்சாலிடேட்டட் பண்டிஸிருந்தும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆறு மாதம், 1 வருடம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற வகையிலே கோயில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்திலே சொந்தமாகப் பயிரிடக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 2, 3 ஏக்கர் கொடுக்கின்ற முறையில் விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகை பதிவு செய்வதற்கு அவர்கள் தாசில்தாரிடம் ரேஷினா இன்ஸ்பெக்டரிடம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சேப் கார்டிய புரவிஷன்ஸ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். டெளன்ட்ஸ்ஸ்க்கு

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1979 நவம்பர் 2]

புரட்டக்ஷன் கொடுக்கின்ற முறையிலே டேனன்சி ரிக்கார்ட்ஸ் ஆக்ட் ௧௯௭௪ ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் கீழே பதிவு செய்வதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்புகளை செய்யவேண்டும். அதையும் செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குத்தகை பாதுகாப்பு பற்றிய இந்தச் சட்டத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் நிற்கிறேன். இந்த திருத்தமானது ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய முறையிலே இருப்பதால் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே இதை எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மத்திய அரசு, மாநில அரசு, பல்கலைக் கழகம், உள்ளாட்சித் துறை என்று பலவிதமாகச் சொல்லி விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படுவதன் காரணமாக அரசுத் துறை, தனியார் என இரண்டு விதமாக விவசாயிகளைப் பிரிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு வருவது சரியாக இருக்காது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு நிலங்கள் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்குச் சட்டம் பொருந்தாது என்று சொல்வது சரியல்ல. முன்னுதாரணமாக இருக்கவேண்டிய அரசே இப்படி விதிவிலக்குக் கொண்டு வருவது சரியல்ல. ஆகவே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே இந்தத் திருத்தத்தை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு பயிர்நி குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு பயிர்நி குத்தகைதாரர்கள் (நியாய வரம் செலுத்துதல்) சட்டத்தையும் மேலும் திருத்துவதற்குரிய சட்ட முன்வடிவு என்று தலைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடைசியிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது, 'உள்ளாட்சி அதிகார மன்றம் அல்லது மத்திய அரசு அல்லது ஒரு மாநில அரசுக்கு சொந்தமான அல்லது அவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள கம்பெனி அல்லது கழகத்திற்குச் சொந்தமான அல்லது குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்களுக்கும், ஒரு சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான அல்லது குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலங்களுக்கும், மேற்சொன்ன சட்டங்களின் விதித் துறைகளிலிருந்து விலக்களிக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. முகத்தைக் காட்டி வீட்டு, வாவைக் காட்டுவதைப்போல இருக்கிறது. முன்னால் சொல்லும்பொழுது பாதுகாப்பு கொடுப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னாலே விதி விலக்கு

1979 நவம்பர் 2] [திரு. செ. சிவசாமி]

அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பிடுங்கப்படுகிறது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக பாதுகாப்பு என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அரசே சாதாரண விவசாய மக்களை ஏமாற்றுவதைப் போல இருக்கிறது. எனவே இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே இங்கே அவையிலே கட்டிக்காட்டியிருப்பதைப்போல இந்தத் திருத்தச் சட்டம் தனியார் நிலம், சர்க்கார் மற்றும் சர்க்கார் சார்புடைய நிலம் என்று இரண்டு வகையிலே பாரு பாடு செய்கிறது. சமுதாயம் ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சமூக நீதியை ஏற்படுத்தும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்படும்போது தனியார் நிலம், சர்க்கார் நிலம் என்று பிரித்துப் பார்க்காமல், குறிப்பாகத் தனியாரை விடச் சர்க்காருக்கும், சர்க்கார் சார்புடைய பொது நிறுவனங்களுக்கும் தான் சமூக நீதியை நாட்டில் முழுமையாக நினை நாட்ட வேண்டிய பொறுப்பு அதிகம் என்ற உணர்வில் செயல்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது தனியாருக்கு அந்தப் பொறுப்பு, அதிகமாகச் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, சர்க்காருக்கும், சர்க்கார் சார்புடைய பொது நிறுவனங்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பே இல்லாமல் செய்திருப்பது சமூக நீதியை ஏற்படுத்த சர்க்காரோ அல்லது பொது நிறுவனங்களோ பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று ஒப்புதல் அளிக்கும் வகையில் இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

சமூகம் வளர்கிறது என்றால் அது பெளதிக முறையில் ஏற்படும் வளர்ச்சி மட்டுமல்ல, பெளதிக முறையில் ஏற்படும் வளர்ச்சியோடு, ஆத்மிக வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டால்தான் அந்தச் சமுதாயம் உண்மையாக வளர்கிறது என்று பொருள். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பெளதிகத்தில் மட்டும் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டும் அல்ல,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வத்திப் அவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் சொன்னதைப்போல எதிர்க்கிறோம் அல்லது ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்கான கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லுங்கள். விளக்கம் சொல்வது என்றால் நிறையப் பேசலாம். ஆனால் இப்பொழுது பெளதிகம், ஆத்மீகம் ஆகியவை இந்தச் சட்டத்தில் தேவை

[பேரவைத் தலைவர்]

[1979 நவம்பர் 2]

இல்லை. எதிர்க்கிறோம், அல்லது ஆதரிக்கிறோம், அதற்கான காரணங்கள், அவ்வளவுதான் இந்த மசோதாவில் சொல்லலாமே தவிர, அதிக விளக்கங்கள் தேவையில்லை. தயவு செய்து சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் திருத்தத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவரே இவ்வளவு பேசவில்லை. நீங்கள் சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF : When he has given an amendment and it is laid on the table, it becomes property of the House and I am entitled to talk on that.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் திரு. லத்திப் அவர்கள் எல்லாச் சட்ட முன்வடிவுகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்படிச் சொல்கிறார்களா? உறுப்பினரவர்கள் சீக்கிரமாகச் சொல்லி முடிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : நான் இதிலேதான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதோ ஒன்றில் பேசினால்கூட அதற்கென்று நோம் வரையறுத்து வைத்திருக்கிறேன். நிம்ஷங்களைக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். எனவே, இரண்டு மூன்று நிம்ஷங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : ஆகவே, கோயில் நிலங்கள், வணிக ஸ்தலங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகிய சமுதாய நோக்கத்தோடு செயல்படுகின்ற, பொது மக்களால் நடத்தப்படும் நிறுவனங்களுக்கு இதிலே பாதுகாப்பு, விதிவிலக்கு இல்லாமல் இருப்பது மெத்த வேதனையைத் தருகின்றது. ஏற்கெனவே கோயில்களுக்கு 13.97 கோடி ரூபாய் பாக்கி என்று நான் சொல்லவில்லை. நம் முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள்; ஏறக்குறைய 14 கோடி ரூபாய் பாக்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. பல கோயில்கள் சரியாக நிர்வாகம் செய்யப்பட முடியாமல் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

1979 தவம்பர் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்திப் அவர்கள் பேசுவது சரி தானா? சட்ட முன்வடிவைப் பற்றிக் கருத்துக்களைச் சொல்லச் சொன்னால், இந்த விளக்கங்களையெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கெல்லாம் சொல்லலாம்; எந்த உறுப்பினரும் இதைச் சொல்லவில்லை, எனவே, இதைத் தாங்கள் எதிர்க்கிறேன், அல்லது ஆதரிக்கிறேன். அதற்கு உங்கள் கருத்து என்ன, இதை மட்டும் சொல்ல வேண்டும். ஒரு சட்ட முன் வடிவின் மீது பேசுகின்ற முறை அல்ல இது.

THIRU M. A. LATHEEF : I want to have my say on Thiru Margabandhu's amendment which has been laid on the table. I am entitled to have my say on that. This is not division time and I am entitled to speak now on that. But I am not allowed.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த அவையின் நேரத்தைக் கணக்கிட்டு, அதற்கேற்றவாறு பேசுகிறார்கள்; ஆனால் திரு. லத்திப் அவர்கள் அப்படிப் பேசுவது இல்லை; நானும் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன்; உறுப்பினரவர்கள் பேசிக்கொண்டே போகிறார்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF : I have explained my position. I must be permitted to have my say.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதாவினுள்ளதைப் பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : ஆகையால், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்தம் நியாயமானது. ஆகவே, அவைகளுக்கு விதிலிலுக்கு தரும் வகையில் சர்க்கார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, இவ்வளவு நிலம் என்று பாகுபாடு செய்து, தேவையான நிலத்தை பல்கலைக் கழகமோ, மத்திய அரசாங்கமோ, மாநில அரசோ வைத்துக் கொள்ளட்டும்.

(பிற்பகல் 12.30)

தேவைக்கு அதிகமாக இருக்குமானால், அதற்கு முழுமையாக விதிலிலுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தேவையான அளவுக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள், தேவையான அதிகாரத்தையும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த நேரத்தில் கோயில்களும், வணக்கஸ்தலங்களும் சரியாகச் செயல்பட எந்த

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 நவம்பர் 2]

நோக்கத்திற்காகச் செயல்படுகின்றனவோ, அவைகளுக்கும் வழிவகை செய்ய, தேவையான விதிவிலக்கு அளித்து நிறைவேற்றுவர்கள் என்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, அதனுடைய லீகல் இம்ப்ளிகேஷன்ஸ் பற்றி சொல்ல வில்லை. ஏனென்றால், நீங்கள் அனுமதிக்கவில்லை, அனுமதிக்க மாட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. செல்லப்பா : குத்தகைதாரர்களுக்கு நியாயமான வரம் கொடுப்பதுதான் எந்த ஒரு அரசின் கொள்கையாக இருக்க முடியும். ஆனால், இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக, மத்திய, மாநில கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகையை இந்த அரசு அளித்திருப்பது உண்மையிலே விவசாயிகளுக்குத் தேவையான தரக்கூடிய ஒன்றாகும். அந்த நிறுவனங்களின் நிலங்களில் சாகுபடி செய்கின்ற உழைக்கும் வார்க்கத்தினர், தன்னுடைய உழைப்பை நிலத்திலே சிந்தி, தன்னுடைய ரத்தத்தை நிலத்திலே சிந்தி சாகுபடி செய்கின்ற நோத்தில், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் கடுமையான வெள்ளம், புயல் போன்ற துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட அந்த நோத்தில், பயிரிடும் விவசாயிகள் படுகின்ற தொல்லைகள், துன்பங்கள் ஏராளமாக இருந்தன. ஆனால், சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக, அரசு அறிவித்திருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தின் வாயிலாக, அந்த விவசாயிகள் எந்தவிதப் பயனும் அடையவில்லை. இந்த அரசு ஏன் அந்த விவசாயிகளைப் புறக்கணிக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை நான் கடுமையாக எதிர்த்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்ததன் நோக்கம், இந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதும் இதற்கு முன்னாலே இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டது என்பதும் இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டம் எப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டதென்றால், இங்கே, 18—3—1975-லே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இந்தச் சட்டம் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது. அதை யார் முன்மொழிந்தார்கள் என்பது இங்கே எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. அப்போதிருந்த அரசு இது தேவை என்று நன்றாக அறிந்து, அதுவும் 10 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டு வரப்பட்டதுதான் இது. இடையிலே இந்தச் சட்டத்தை இயற்ற முடியாமல், நிலைமைகள் ஏற்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகையினாலே, இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்

1979 நவம்பர் 2]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

கொள்கிறேன். ஆனால், இதிலே குத்தகைதாரர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் செல்லப்பா அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்லப்பா அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், எந்தக் குத்தகைதாரருக்கும் கொடுக்கப்படுகிற குத்தகை விகிதாச்சாரம் பாதிக்கப்படாது. ஆனால் நிலத்தை வெள்ளாமைக்கு விடுகிறபொழுது, இன்றைக் கிருக்கிற சட்டப்படி யாராக இருந்தாலும் குத்தகை உண்டு. தனியாரா, பொது வானவரா என்று நினைக்கிறபொழுது நான் இந்த அவையிலே சொல்கிறேன், அரசு என்பது தனியார் அல்ல—சமுதாயப் பிரதிநிதிதான் அரசு. அரசு இயற்றுகிற சட்டங்கள் எல்லாம் சமுதாயத்திற்காக என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது என்றால், அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அது சமுதாயத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. நிலம் ஆராய்ச்சிப் பணிக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அந்த நிலத்தைக் கொண்டு நல்ல விதைகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். நிலம் விதைப் பண்ணைகளுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இருக்கும் நிலத்தை வாங்கித்தான் இக்காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது சமுதாயத்திலே நிலமற்றவர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்குத்தான் இந்த அரசுப் பண்ணைகளிலும், விதைப் பண்ணைகளிலும் உதவி செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் காரணத்தால்தான் அரசு எடுத்துக்கொள்வது, அரசு சார்புடைய நிறுவனங்கள் எடுத்துக்கொள்வது தனியார் அல்ல; ஆனால் எடுத்துக் கொள்வது தனியாரிடத்திலேயிருந்து. அதை எடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறோம். அதைப் பார்க்கிற பொழுது அரசு தனி நிறுவனம் அல்ல. அரசு எடுத்துக் கொள்கிறது, சமுதாயத்திற்காக. அரசு தனியாரிடத்திலே இருந்து எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எடுத்துக் கொள்கிறபோது பாதுகாப்பாக எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதை யோசித்துப் பார்ப்பார்களானால் அனைத்து உறுப்பினர்களும் இதை வரவேற்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு சொல்கிறபோது அமைச்சர் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி, தெரிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னதற்கு, திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, மரியாதையாக திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், இல்லாவிட்டால் “மரியாதை” கெட்டுவிடும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இப்பொழுது நல்லபடியாக சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 நவம்பர் 2]

நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் என்பது இப்பொழுது இருக்கிற ஒன்றல்ல. 1968 லேயே கோர்ட்டிற்குப் போய் இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நீதி மன்றம் அரசுக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. வேறு ஒரு தரம் நீதி மன்றத்திற்குப் போகிறபோது, 6—9—1968-ல் உயர்நீதி மன்றத்திலே போகிற போது அரசுக்குச் சாதகமாக, அரசு நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 6—1—1969லே அரசுக்குப் பாதகமாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டையும் பார்க்கின்றபோது, நீதிமன்றங்களிலே சில நேரத்திலே சாதகமாகவும், சில நேரத்திலே பாதகமாகவும் இருக்கிறதென்பதை பார்க்கிறபோது அரசு நிறுவனங்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் நிலம், சமுதாய நலனுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆகையினால், எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. முதலிலே இருந்த அரசு கொண்டுவர நினைத்த ஒரு சட்டத்தை எந்தவிதப் பாதிப்பும் இல்லாமல் கொண்டுவர வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ் நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு நியாய வாரம் செலுத்துதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

Clause-2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—பிரிவு 2 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெறவேண்டும்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : நான் என் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.

In Clause 2, in the proposed section 8 add, the following sub-section at the end.

“(iv) lands owned by Temples.”

திருத்தம் வழி மொழியப் பெற்றது.

1979 நவம்பர் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரா. மார்க்கபந்து அவர்கள் தன் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகின்றாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : I am pressing my amendment.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப் பெற்றது.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : I want division, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் டிவிஷனை வற்புறுத்துகிறீர்களா ?

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவரவர்களே, நான் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசுத் தரப்பிலே அந்தத் திருத்தத்தைப் பரிசீலிக்கிறோம் என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்தால் அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிப்பதற்காகத்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3, பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, “தமிழ் நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு நியாய வராம் செலுத்துதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1979)” நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.